

fælde som det, hvorom her er Tale. Derfor vedkommende Dommer endda fik en exemplarisk Affraffelse, kunde man sige, at det kunde affrætte Andre. Hvor der er saa stærke Vidnesbyrd om — jeg tør sige — den forbrøderste Maade, hvorpaa disse Arrestanter ere behand- lede, maatte vedkommende Dommer, der maa vide, hvorledes hans Arrestforvarer eller Politi- betjent behandler Arrestanterne, underkastes en exemplarisk Straf, og der maatte efter min Opfattelse aldrig mere kunne betros ham et Em- bede; men ikke engang en Mulet faaer han!

Seg har endnu et Tilfælde at berette. De Herrer ville vide, at der ved Bedømmelsen af Valgbrevene fremkom Klage over Valget i Storeheddinge, fordi nogle Sogne ikke havde kunnet møde paa Grund af en Ildbrand, der den 12. October f. A., den Dag Valgene til Folkethinget foregik, havde været i Spjelberup. I Anledning af denne Ildbrand blev Eieren af den Gaard, der brændte, arresteret den 12. October eller strax derefter, — jeg husker det ikke saa nøie — og efter Beretninger, jeg for meget kort Tid siden har faaet, sidder han endnu arresteret. Der er efter det almindelige Omdømme i Befolkningen ikke Noget, som har kunnet lede Mistanken paa denne Mand, men desuagtet holdes han arresteret. Bestaffenheden af den Undersøgelse, Dommeren har anstillet, synes ogsaa at vise, at der ikke er nogen til- strækkelig Grund til en saadan Mistanke, der kunde forsvare fremdeles at holde ham arre- steret, thi hvorpaa er det, Undersøgelsen er gaaet ud? Den er gaaet ud paa at oplyse, at der er berettet om ham af Folk, som man kan have fuldkommen Tro til, at han for en 3—4 Aar siden skal have sprængt en stor Kampesteen saanær ved sin Gaard, at der maaskee kunde være Brandfare forbunden dermed, men Alben har dog ikke kunnet ligge og ulme der saa længe, saaledes at dette kunde staae i Forbindelse med den stedsbundne Ildbrand. Han er Sogneforstander, og Dagen før Bran- den havde han været ude at opkræve Fattig- bidrag eller Skolebidrag, maaskee begge Dese,

det kan jeg ikke sige med Sikkerhed, men det var imidlertid Bidrag, han som Sogneforstan- der skal opkræve. Da han var kommen hjem om Aftenen, tog han Listen over de Bidrag, han havde opkrævet, og lagde den ind i et Skab, og Morgenen derefter brændte Gaarden. Endnu før der var Tale om Arrest, selve Dagen, da Ildbranden fandt Sted, sagde han til Præsten: Jeg var igaar ude at opkræve Fattig- og Skole- bidrag; men jeg fik ikke Regnskabet opgjort, og jeg husker nu ikke, hvor Meget jeg fik ind eller, hvem det er, som har betalt. Naar vi imid- lertid komme omkring til dem, kunne vi faae det oplyst, og det er da en Selsølgje, at jeg tilsvare, hvad der er kommet ind. Den næste Dag ansuller Dommeren stor Undersøgelse, om han har faaet en Mark der og en Mark der, og han finder det meget mistænkeligt, at Man- den ikke kan huske, hvormange Skilling han har faaet hos Den eller Den osv.; dermed maa denne meget lange Tid være hengaaet. Den Mand, som har forklaret, at den Vedkommende tog Listen og Pengene og lagde dem ind i sit Skab, da han kom hjem, er Mandens egen Broder. Denne har senere været ind- kaldt for Retten, og Dommeren sagde da til ham: Du sagde ikke, at det var Aftenen før Branden, men at det var Aftenen efter Bran- den. Nei, siger Manden, jeg sagde, det var Aftenen før Branden. Heril siger Dommeren igjen: Nei, Du har sagt Aftenen efter Branden og nu arresterer jeg Dig. Han blev da arre- steret i 3 Dage og 3 Nætter, fordi han ikke vilde sige, at det var Aftenen efter Branden, istedetfor Aftenen før, men da han havde sid- det disse Par Dage, og ikke kunde være borte fra sine Forretninger, siger han for at komme ud: Det kan nok være, at det var Aftenen efter. Jeg talte siden med denne Mand, og spurgte ham da: Var det saa Aftenen efter? Nei, min Sjæl, om det var, svarede han, jeg erindrer det saa grant, som om det var igaar, det var Aftenen før Branden. Saaledes sad en uskyldig Mand arresteret i 3 Dage og Næt- ter, fordi han ikke vilde sige, hvad Dommeren